

Allah Musa'ya rahmet etsin. O, bundan daha fazla eziyete uğradı, ama sabretti.

Abdullah b. Mesud -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre Huneyn Günü, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ganimet paylaşımında bazı kimselere öncelik verdi. Akra' b. Hâbis -radiyallahu anh-'a yüz deve verdi. Üyeyne b. Hısn -radiyallahu anh-'a da aynısını verdi. O gün Arapların önde gelenlerine öncelik vererek onlara ganimet paylarından verdi. Adamın biri: "Vallahi bu içinde adalet yapılmayan bir taksimat olmuştur ve bunda Allah'ın rızası da gözetilmemiştir" dedi. Ben de, "Vallahi bu sözü Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e haber vereceğim" deyip O'na geldim ve (o adamın) dediğini anlattım. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yüzü öyle bir değişti ki, kırmızı boya gibi oldu ve sonra: «Allah ve Rasûlü adaletli olmamış ise, kim adaleti tatbik edebilir?» buyurup ardından; «Allah Musa -aleyhisselam-'a rahmet etsin. O'na bundan daha kötü sözlerle eziyet edildiği halde O, sabretmişti.» buyurdu. İbni Mes'ûd -radiyallahu anh- devamla der ki: "Bu olaydan sonra kesinlikle ona -bu tür- sözleri götürmeyeceğim" dedim.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Abdullah b. Mesud -radiyallahu anh- Huneyn Gazvesi'nde olduklarını haber veriyor. Bu gazve; Mekke'nin Fethi'nden sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Tâife yaptığı gazvedir. Deve, koyun, dirhem ve dinar gibi çokça ganimetlerin elde edildiği bir gazvedir. Sonra Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- Ci'râne denilen yerde durdu. Orası da Tâif tarafında haram bölgenin bittiği yerdir. Ganimetleri bu gazveye katılanlar arasında taksim etti. Akra' b. Hâbis'e yüz deve verdi. Üyeyne b. Hısn'a yüz deve verdi. Arapların önde gelenlerine verdi. Onları İslam'a ısındırıyordu. Şayet bunların İslam'ı (müslümanlığı) verilen şeyler ve mallar sebebiyle gerçekleşir ve güzelce olursa, bunların peşinden gidenler de İslam'a gireceklerdi. O zaman kuvvet ve izzet İslam'ın idi. Ama imanları kuvvetli olanlara gelince Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara imanları gereği ganimetten birşey vermedi. Bir adam Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ganimetleri kabile reislerine ve Araplar'ın önde gelenlerine verip diğerlerine vermeyerek O'nun paylaştırmadaki davranışını görünce şöyle dedi: Vallahi bu içinde adalet yapılmayan bir taksimat olmuştur ve hem bunda Allah rızası da gözetilmemiştir. İbn Mesud -radiyallahu anh- bu sözü duyunca hızlı bir şekilde Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına gitti. Daha öncesinde ona haber vereceğine yemin etmişti. O'na bu sözü haber verince Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kızgınlığı arttı. Yüzü değişti, katkısız kırmızı boya gibi oldu ve «Allah ve Rasûlü adaletli olmamış ise, kim adaleti tatbik edebilir?» diyerek o adamın söylediği sözü yanlış buldu. Ardından da; «Allah Musa -aleyhisselam-'a rahmet etsin. O'na bundan daha kötü sözlerle eziyet edildiği halde O, sabretmişti.» dedi. İbn Mesud -radiyallahu anh- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in durumunu görünce şayet ben o

topluluktan hoş olmayan bir söz duyarsam kesinlikle onu Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e haber vermeyeceğim, dedi. Bu tür sözleri Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ve İslam'a zarar vermeyecekse, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in aşırı kızgınlığını görmesinden dolayı ona haber vermeyeceğini söylemiştir.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/3743>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

